

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Enten - Eller. Anden del

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 3", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 3*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1997 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ee2-txt-shoot-id7c03cc2e-fa52-400d-8469-2fa7163125da.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 3

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Lad os tage denne Sag fra Grunden. Du antager jo, at der i Skovens eensomme Stilhed boer en Nymphé, et Væsen, en Pige. Nu vel, denne Nymphé, Pige, dette Væsen forlader sin Eensomhed og kommer tilsyne her i *Kjøbenhavn* eller i *Nürnberg*, ligesom *Kaspar Hauser*, Stedet er jo ligegyldigt, nok, hun kommer tilsyne. Tro mig, der vil blive en Beilen! At udføre dette nærmere, overlader jeg til Dig, Du kan jo skrive en Roman, betitlet: Nymphen, Væsenet, Pigen i Skovens Eensomhed, ad modum den i alle Leiebibliotheker berømte Roman: Urnen i den eensomme Dal. Hun er alt kommen tilsyne, og vor Helt er bleven den Lykkelige, hvem hun har skjænket sin Kjærlighed. Skulle vi være enige derom? Jeg har Intet at indvende, jeg er jo gift. Du derimod vilde maaskee føle Dig fornærmet ved, at saadant et Hverdags-Menneske var bleven Dig foretrukken. Men da Du dog interesserer Dig for min Client, og det er den eneste Vei, der er tilbage for ham, til at blive en Helt i Dine Øine, saa giv Dit Samtykke. Lad os nu see, om hans Kjærlighed blev skjøn, hans Ægteskab skjønt. Pointet i hans Kjærlighed og i hans Ægteskab laae jo deri, at hun var den eneste Pige i hele Verden. Pointet laae altsaa i hendes Differens: Mage til en saadan Lykke kunde der ikke findes i hele Verden, og deri laae netop hans Lykke. Han var istand til, slet ikke at ville gifte sig med hende; thi var det ikke at nedværdige en saadan Kjærlighed at give den et saa almindeligt og vulgært Udtryk som et Ægteskab, var det ikke formasteligt at fordre, at tvende saadanne Elskende skulde indtræde i Ægtestandens store Compagni, saa at der i en vis Forstand ikke skulde være Mere at sige om dem end om ethvert Ægtepar, at de vare gifte? Dette vilde Du maaskee finde ganske i sin Orden, og den eneste Indvending, Du havde at gjøre, var vel den, at det var urigtigt, at en saadan Stymper som min Helt skulde løbe af med en saadan Pige; naar han derimod havde været et ualmindeligt Menneske, som Du f. Ex., eller en ligesaa ualmindelig Mand som hun var Pige, saa var Alt i sin Orden, og deres Kjærlighedsforhold det mest fuldendte, der lod sig tænke.